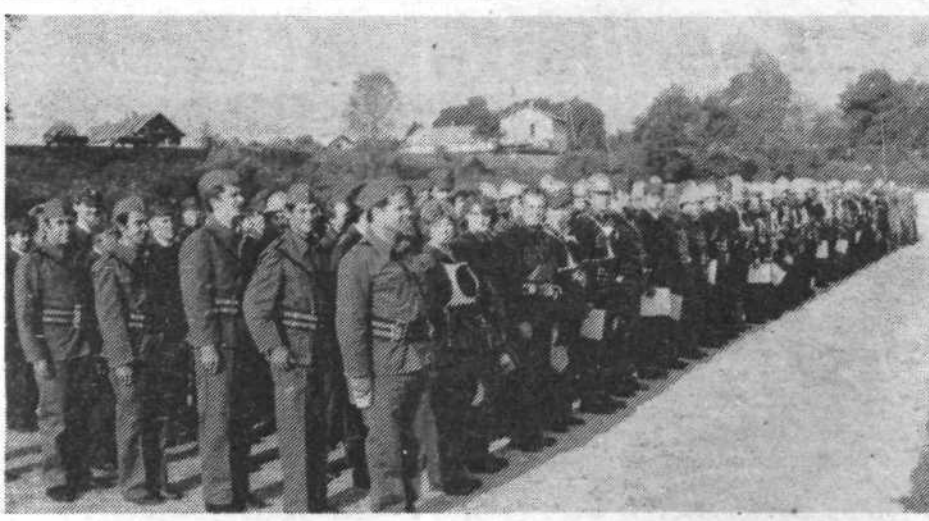

Kot smo poročali v naši zadnji številki, je bilo 26. in 27. septembra na hipodromu v Stožicah II. občinsko tekmovanje gasilskih enot civilne zaštite in enot gasilskih društev. Prvo mesto je takrat zasedla enota civilne zaštite iz LESNINE. V nedeljo, 4. oktobra 81, pa je bilo na stadionu Ljubljane v Šiški mestno tekmovanje. Enota civilne zaštite iz Mladinske knjige toz Tiskarna je kljub spremenjenim pogojem zmagala v svoji disciplini. Na sliki: razvrščene enote pred tekmovanjem v Stožicah.

V SAVSKEM NASELJU DVAKRAT VROČE

Prvič zaradi ognja, drugič (bo) zaradi ogrevanja

V Savskem naselju se bodo predvidoma že 15. novembra letos prebivalci šestih blokov na Matjaževi ulici od 1 do 5 v ulici Luize Pesjakove od 13 do 19, na Fabianijevi od 2 do 5, od 17 do 23 ter od 31 do 35 ter v Majaronovi ulici od 2 do 6 greti z novo napeljavno centralno kurjavo.

Dela so poleti med krajani dvignila precej prahu, saj je v dveh stanovanjih v Matjaževi in Fabianijevi ulici prišlo do požara, jeseni pa so izvajalci v sedmih stanovanjih v Majaronovi ulici in v ulici Luize Pesjakove pri vrtnju stropov za napeljavo cevi prebili električni vod, tako da so bili stanovalci dva tedna brez elektrike.

Predsednik komiteja za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito v krajevni skupnosti Savsko naselje II. Janko Velikonja je povedal, da je požar povzročil ogorek vroče žilindre, ki je med vrtnjem delavcev Montažnega podjetja Inštalacije padel iz zgornjega nadstropja v spodnje stanovanje. Zaradi neobveščenosti o poteku del spodnjega stanovalca takrat ni bilo doma, da bi

preprečil požar. Šele po nezdodbi se je pojavilo v vseh treh stopniščih bloka »Navodilo za protipožarno varnost v Savskem naselju«, ki ga je izdal Montažno podjetje Inštalacije – žal prepozno.

Dva dni po požaru je bilo v nabiralnikih tudi opozorilo hišnega sveta, naj stanovalci med montiranjem centralne kurjave ne zapuščajo stanovanj in da bodo o razporedu del ustno obveščeni. Po toči zvoniti pa je seveda prepozno.

Vodja montaže za centralno kurjavo pri Montažnem podjetju Inštalacije, Anton Žižek, je izjavil, da so kot izvajalci del stanovalce že 10. junija – mesec dni pred požarom seznanili z varnostnimi ukrepi in zaščito pred morebitnimi neizidoma. »Področje dela smo vedno zavarovali z azbestnimi ponjavami,« je nadaljeval. »Zaradi nepredvidljivosti točnega poteka del se je vodja skupine skupaj s monterji sproti dogovarjal s stanovalci o delu pri njih doma. Mislim, da bi morali tudi krajani bolj sodelovati z nami.«

O prebiti električni napeljavi

pa smo povprašali Vladimirja Assejeva, predsednika hišnega sveta na Majaronovi ulici 4. Povedal nam je, da so pravčasno poslali vse gradbene načrte stavbe na Staninvest. »Načrti pa kot vse kaže niso bili popolni,« je nadaljeval »saj je hiša stara že 22 let. Na to pa bi moral opozoriti glavni projektant, ki je za adaptacijo tudi strokovno odgovoren.«

Dušan Cimperman, organizator vzdrževanja napeljav centralne kurjave pri Staninvestu, nam je povedal, da bi zelo težko obdolžili za napake, ki so nastale pri vrtnju stropov le Industrijsko montažno podjetje s Črnuč, ki je bilo glavni projektant del. »Ker so načrti blokov v Savskem naselju stari že 22 let, so bili zaradi popravkov slabo razvidni. Glavni projektant je na primer predvidel potek cevi po predsobah skozi vsa nadstropja, kot je to v navadi pri novejših objektih, mi pa smo se velikokrat prilagodili tudi želji stanovalcev, ki so zaradi že postavljenega pohištva ali drugih ovir v stanovanju želeli, da bi cevi tekale drugje. Prav zaradi starosti in nepopolnosti načrtov smo bili velikokrat prisiljeni delati s poskušanjem. Če smo v zgornjem nadstropju naleteli na napeljavo, smo v stanovanju pod njim izmerili zid in se izognili oviri. Stanovalci ne bodo denarno prizadeti zaradi napak, saj bo stroške zanje krila Samoupravna stanovanjska skupnost.

Samoupravna stanovanjska skupnost bo, kot nam je povedal njen tajnik Danilo Besednjak, skupaj s krajevnimi skupnostmi Savskega naselja ustanovila komisijo, ki bo po prijavih stanovalcev ocenila nastalo škodo in povrnila stanovalcem vse nastale stroške.

VIDA PETROVIČ

V spomin

CIRIL HRABAR

Boleča resnica, da je bolezen pretrgala življenjsko nit Cirila Hrabarja, ni prizadela samo njegovih najbližjih, pač pa je zarezala globoko v srca njegovih nekdanjih soborcev, sodelavcev in sokrajanov. Julija letos so se žalostni za vedno poslovili od njega na pokopališču na Črnučah.

Ciril Hrabar je bil rojen pred 55 leti v Novokračinah pri Ilirski Bistrici. Rojen je bil v tistih primorskih krajih, ki so trpeli pod fašizmom, zato pa so rodili pogumne in odločne ljudi. Tudi Ciril se je znašel med svobodnomiselnimi mladinci, ki so jih Italijani spomladi 1943 aretirali in jih odgnali na delo v Livorno, v Italijo. V času italijanskega razsula pa je nekaterim, med njimi tudi Cirilu, uspelo pobegniti nazaj v domovino. Že dan po vrnitvi iz taborišča se je 11. septembra 1943 prostovoljno javil na zbirališču v Novokračinah, kjer se je ustanovljal bataljon III. brigade XIII. divizije. Vse do demobilizacije iz JLA leta 1949 je opravljal različne vodilne funkcije.

V KPJ pa je bil sprejet januarja 1944.

Ciril je zrasel in dozorel v svoji ljubljani Primorski. Vzgojal in oblikoval se je v proletarski družini, NOB in povojni izgradnji naše socialistične skupnosti. Njegova ustvarjalna moč in sposobnost sta se potrdili v odgovornih in zahtevnih dolžnostih na delu v delovni organizaciji Avtomontaža in v vseh družbenopolitičnih organizacijah. Užival je globoko zaupanje in spoštovanje svojih sodelavcev.

V Črnučah, kjer je ustvaril dom in družino, pa je ostalo nešteto sledov njegovega dela in skrajaj ga ni odbora, komisije, organizacije, katere član ne bi bil, kjer ne bi prispeval svojega deleža. Bil je docela odkrit in iskren človek, človek akcije, vselej predan ustvarjalnemu delu. Z globokim smislom za razvoj socialističnih samoupravnih odnosov je bil pobudnik in glavni organizator za samoupravno preoblikovanje krajevnih skupnosti Črnuče. V zadnjem času pa je opravljal dela in naloge krajevnih skupnosti Rezke Dragar – Črnuče.

Njegovo življenje je bilo polno in plodno, s svojim delom si je pridobil ugled resničnega in priznanega borca za koristi delavskega razreda.

Družbenopolitične organizacije, samoupravni organi krajevnih skupnosti Rezke Dragar – Črnuče

SLUŠNO PRIZADETI

Kako jih opozoriti na nevarnost?

Za slušno in govorno prizadete so pripravili osnovni pouk civilne zaštite

Ste že kdaj pomislili, kako bi v primeru elementarne ali kakšne druge nesreče opozorili na nevarnost slušno prizadete? O tem in podobnih vprašanjih je razpravljalo 32 udeležencev osnovnega pouka za splošne enote civilne zaštite, zaposlenih v Učnih delavnicah Zavoda za usposabljanje slušno in govorno prizadetih za Bežigradom.

Od 5. do 26. oktobra so se slušno in govorno prizadeti pri pouku, ki poteka v občinskem obrambnem kabinetu na osnovni šoli Borisa Zihlerja in v Učnih delavnicah, seznanili z organiziranostjo in delovanjem splošnega ljudskega odpora in družbeno samozaščito, družbenopolitičnega sistema, z vrstami

sodobnega orožja, zaščito proti njim in z osnovami prve pomoči. Poleg občinskega sekretariata, za ljudsko obrambo, ki je pripravil predavanja, sodelujejo pri poučevanju tudi predavatelji občinske Gasilske zveze in občinskega odbora Rdečega križa.

Na predavanjih, ki potekajo s pomočjo logopedinje, so pokazali slušno in govorno prizadeti veliko zanimanja za teme pouka. Komunikacija ne predstavlja nobene ovire, saj razumejo prizadeti tudi zapletene in specialne izraze.

Predavanja, ki so prva te vrste, so res pohvale vredna, saj omogočajo enakovredno vključevanje prizadetih občanov v splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito.

NA STRELIŠČU OB DOLENJSKI CESTI

Bežigradjani so manjkali

Za letošnje jubilejno XII. odprto prvenstvo ljubljanske armadne oblasti in streljanju, ki je bilo 17. in 18. oktobra na strelišču ob Dolenjski cesti, je bilo veliko zanimanja. Prijavilo se je 197 ekip iz vse Slovenije, sestavljenih iz pripadnikov JLA, TO, ZRVS, UJV, družbenopolitičnih, športnih in drugih organizacij, šol in delovnih organizacij.

Cepprav so bila vodstva krajevnih organizacij ZRVS pravočasno in pisno obveščena, naj prijavijo svoje ekipe, so se iz Bežigrada udeležile prvenstva samo kombinirana ekipa ZRVS Urške Zlatar in »7. septembra«, ki je dosegla v skupni razvr-

stitvi 448 krogov, Beričevo, Dol in Šentjakob s 415 krogi. Stožice in kombinirana ekipa Bežigrada.

Nič boljše ni bilo s tremi občinskimi ekipami. Ekipi občinskega komiteja za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito ter narodne zaštite sta bili nepopolni, ekipa izvršnega sveta pa ni prišla. V polnem sestavu sta tekmovali le ekipi občinskega štaba teritorialne obrambe I. in II. ter ekipa občinskega sekretariata za ljudsko obrambo. Kljub omenjenim pomanjkljivostim je dalo strelsko prvenstvo dobre rezultate, ki so vredni pomenjanja.

DUŠAN REBOLJ

Martin Tesovnik 80-letnik

Martin Tesovnik z Ježice je v oktobru praznoval 80-letnico. Na važnejše prireditve in proslave še pride, če je le pri moči. Sicer pa zadnji dve leti ne dela, ker so mu tako ukazali zdravniki zaradi bolezni srca.

Bolezen je posledica mučenja, o tem pa ne razgovarja. Od leta 1943 je živel v ilegali na Črnučah, kjer je bil sekretar osnovne organizacije KP. Nemci so ga aretirali novembra 1944. Mučili so ga v zaporu v Kamniku in Begunjah, obsojen je bil na smrt in 75 dni v celici smrti. Rešili so ga borci Koroškega odreda, ko so 4. maja osvobodili Begunje. Pridružil se je borcev in sodeloval v zaključnih bojih na mejah, kjer se je umikala vsa izdajalska sodrga z Nemci vred. Že septembra pa so ga zaradi bolezni demobilizirali.

Na Ježici je delal za OF že od leta 1941. Vsi: Martin, žena in trije sinovi so zbirali orožje in drugi material za partizane. Imeli so poseben bunker za material in bunker za prehodne borce in ilegalce. Tu so bili varni Cene Štupar, Košir in drugi. Preko Tesovnikovih so šle kurirske zveze iz Ljubljane za Dolomite in kasneje za Stajersko, prenašali so poročila, material.

Najstarejši sin, borec Šlandrove brigade, je bil 1944. ranjen in je za posledicami teh ran umrl leta 1948. Drugi sin pa je umrl leta 1951 zaradi srčne kapi.

Po vojni je imel Martin nešteto zadožitvev. Bil je stalni član v krajevnih odborih Zveze borcev NOV, v občinskem odboru po predsedkih, ravno tako tudi v SZDL. 20 let je bil porotnik na sodišču. Kar polnih 23 let je skrbel za partizansko grobnico v Stožicah, bil je predsednik komisije za vzdrževanje grobnice, blagajnik in nazadnje še oskrbnik

in čistilec. Pravi, da mu je žal, ker okrog grobnice ni tako urejeno kot takrat, ko je še sam pospravjal in urejeval.

Posavčani, ki Martina Tesovnika cenijo in spoštujejo kot skromnega in nadvse priljubljenega človeka, mu ob jubileju iskreno čestitajo.

DUŠAN REBOLJ

»NAŠ BLOK«

Pravljice in lutke

Pobudo so dali otroci, nekaj starejših jim z veseljem pomaga

Stopnišče bloka Ulice 29. hercegovske divizije 16. V prvem nadstropju visi plakat, na katerem piše: »Razstava risb, otrok našega bloka. Risali so: Ajda, Saša, Biljana, dve Petri, Simona, Vasko, Bernarda, Tina, Barbara, Borut in dve Tatjani (kasneje je pripisana še Ana). Risbe so otroci risali na sobotni uri pravljic.«

Dejavnost otrok iz tega bloka se širi. Dve od starejših deklic sta se sami od sebe spomnili, da bi pripravili uro pravljic za otroke stare od treh do 10 let. Na uri pravljic je bilo prav prijetno in deklici sta pripravili še drugo uro, pa tretjo in te prijetne ure so postale stalna oblika sestajanja otrok. Otroci poslušajo pravljice, pesmice in uganke, včasih se malo igrajo in kakšno zapojejo, ob koncu ure pa sežejo po barvnih in kaj narišejo ali pa napišejo za hišno glasilo »Naš blok«.

Nekaj starejših stanovalcev z veseljem prisloči na pomoč otrokom. Svetujejo jim, jih usmerjajo, posodijo plošče, kasete ali knjige za uro pravljic, preskrbijo papir za risanje, razmišljajo o tem, kaj bi se lahko storilo za otroke. Hišnemu časopisu in uram pravljic se bo tako v kratkem pridružila urica z lutkami (dogovarjajo se z lutkarji KS Brinje, ki jih vodi Majda Sever). Tudi pisateljica Branka Jurca je že obljubila, da jih bo obiskala. Obiskali bodo tudi pravo lutkovno gledališče.

Otroci, posebno najmlajši, so navdušeni. Nestrpno pričakujejo sobote, prav nič težko jih ni navdušiti za delo. Razstava je uspela, pohvalil jo je marsikateri stanovalec bloka. Otroci so bili seveda veseli; razstava je bila njihov skromen prispevek ob tednu otroka.

M. G.

Starši

Če je vaš otrok pozabil večjo igračo na klopi v parku pri Volkovci 1, pridite z njim v sobo št. 25 na Volkovi 1.

